

LINDESNES KOMMUNE

Rådmannen

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.

0030 OSLO

DERES REF: VÅR REF: SAKSBEHANDLER: ARKIVKODE: DATO:
7746/2011 - 2011/918 Ove Torland 29.06.2011

HØRING OM MAKSIMUMS- OG MINIMUMSREGLENE I EIENDOMSSKATTEN FOR KRAFTVERK

Bakgrunn:

Finansdepartementet sendte 15. april 2011 forslag om endring av reglene om minimums- og maksimumsverdi på vannkraftanlegg på høring. Departementet foreslår at reglene om minimums- og maksimumsverdi beholdes, men foreslår en inflasjonsjustering av verdiene fremover.

Departementets begrunnelse for å beholde minimums- og maksimumsreglene er at fjerning vil medføre for stort provenytap for staten og for store inntektsforskjeller kommunene mellom. Videre mener departementet at videreføring av maksimumsregelen vil ha positive virkninger på incentivene til investeringer i kraftsektoren.

Finansdepartementet vurderer også å foreslå en økning av risikotillegget i kapitaliseringsrenten. Et økt risikotillegg medfører en økt kapitaliseringsrente, som igjen vil føre til lavere eiendomsskattegrunnlag. Departementet viser til Energi Norges forslag om å øke risikotillegget til 5,7 %. Nå er renten 3 %.

Vurdering:

Finansdepartementets høringsforslag har skapt engasjement både hos kraftprodusentene og kommunene. Blant annet har Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar (LVK) engasjert seg sterkt på vegne av kommunene. LVK mener at grunnlaget for eiendomsskatten på vannkraftanlegg må baseres på markedsverdi, noe som også er intensjonen i skatteloven. Det betyr at ordningen med maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten på vannkraftanlegg må fjernes; og risikotillegget i kapitaliseringsrenten bør endres til å være mer markedstilpasset.

Markedsverdi – grunnlaget for eiendomsskatt

Skattelovens § 18-5 omhandler verdsettelsen av kraftanlegg. Der kommer det klart frem i første til fjerde ledd at eiendomsskattetaksten skal gjenspeile kraftverkets reelle markedsverdier. Dette understrekkes i St.prp. 1 (2003-2004), i forbindelse med innføringen av maksimumsreglene, ”Etter Regjeringens syn er det likevel viktig at kraftverkene i hovedsak blir beskattet etter de ordinære verdsettelsesreglene for kraftproduksjonsanlegg....”

Eiendomsskatten skal altså være en lønnsomhetsuavhengig avgift. Etter vår oppfatning bryter minimums- og maksimumsreglene dette prinsippet.

Formålet med innføringen av ordningen med maksimumsverdier var at det skulle være symmetri minimumsordningen jfr. St.prp. 1 (2003-2004) side 57, ”For å kunne oppnå større grad av symmetri foreslår regjeringen å innføre en maksimumsverdi på 2,5 kroner pr. KWh, jf. avsnitt 3.5.9. Dette vil føre til at kraftforetakene i perioder med høy lønnsomhet i større grad ”får igjen” det de taper i perioder med lav lønnsomhet.

Innføringen av ordningen med maksimumsverdi var ment som en regel for spesielle unntakstilfeller jfr. (Ot.prp. nr. 47 (1999-2000) side 26, ”Etter departementets syn bør minimumsverdien settes så lavt at den kun har betydning for enkeltkommuner i perioder med meget lave kraftpriser.”

Dette viser at det aldri var meningen at de fleste kraftforetak skal betale eiendomsskatt etter maksimumsverdien, men at skatt basert på markedsverdi også skulle gjelde for eiendomsskatt på kraftanlegg etter innføringen av maksimumsverdi.

Der er kun de største og mest lønnsomme kraftverkene om nyter godt at maksimumsverdien. Dette utgjør en konkurransevridning for bl.a. småkraftverk og all øvrig kraftproduksjon som f.eks. vindkraftanlegg, bioanlegg, bølgeanlegg.

Eiendomsskatt er en objektskatt. Det er selve eiendommen som skattelegges. En eiendom vil alltid ha en minsteverdi. Selv om det ikke foregår produksjon det enkelte år vil kraftanlegget likevel ha en verdi som kan eiendomsbeskattes (jfr. skattelovens § 18-5 sjette ledd).

Tilsvarende begrunnelse kan ikke gjøres gjeldende for en maksimumsverdi. Det er ikke slik at et anlegg ikke kan bli verdt mer enn en viss forhåndsbestemt verdi.

Når kommunen skal ta stilling til om den stiller seg positiv til ny vannkraftutbygging lokalt må kommunestyret foreta en avveining mellom fordeler og ulemper utbyggingen medfører. I denne avveiningen vil bl.a. økonomiske virkninger for kommunen vurderes. Vil de positive økonomiske virkningene på lang sikt oppveie for de skader og ulemper av allmenn karakter som utbyggingen vil medføre?

Kommunens økonomi – utjevning av inntekter

I høringen gis det inntrykk av at maksimums- og minimumsreglene kun gjelder ”rike kraftkommuner”. De fleste kommunene er imidlertid minsteinntektskommuner, f.eks. er Lindesnes kommune en minsteinntektskommune.

I tabell 1 og 2 i vedlegg til høringsnotatet sammenlignes et utvalg av kommuners frie inntekter inkl. eiendomsskatt og konsesjonskraft mot landet for øvrig. Utbytte, renter på ansvarlig lån, finansavkastning er eksempler på inntekter som flere kommuner får betydelige inntekter fra. Disse inntektene inngår ikke i inntektsutjevningen i inntektssystemet, og er ikke tatt med i tabellene. På bakgrunn av dette vil sammenligningen i tabellene være uinteressante.

Maksimums og minimumsreglene gjelder kun vannkraftanlegg. Kommuner med store olje / gass installasjoner vil derfor ikke få redusert eiendomsskatt som følge av disse reglene.

Tabellene i høringsnotatet viser kun kommuner som får endringer i inntekter ved bortfall av maksimums- og minimumsreglene. De viser ikke kommuner som får høye eiendomsskatter fra andre typer anlegg.

Dersom utjevning av inntekter mellom kommuner er målet bør dette gjøres ved å endre reglene i inntektssystemet, ikke gjennom maksimums- og minimumsregler i eiendomsskatten for kraftverk. Dette vil i tilfelle være en helt annen sak.

Bortfall av eiendomsskatt som følge av maksimumsreglene for Lindesnes kommune vil trolig være i størrelsesorden fra kr. 100.000 til kr. 200.000 pr. år.

Lindesnes kommune mener at eiendomsskattetaksten på vannkraftanlegg må baseres på markedsverdi og

- a) **ordningen med maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten på vannkraftanlegg må fjernes**
- b) **risikotillegget i kapitaliseringsrenten må endres slik at den bedre reflekterer markedsverdien**

Med hilsen
Ivar Lindal
Ordfører

Ove Torland
Ove Torland
Fung. rådmann

Sendt til:
LVK pr. e-post
Finansdepartementet